

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiæ Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiæ, 1766

LIB. XXXIII. TIT. II. De Usu Et Usufr. Et Reditu, Et Habitatione, Et Operis, Per
Legatum Vel Fideicommissum Datis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

petua est, d. §. 3. quia obligatio, semel nata, ad hæredes transit: *Legatum annuum* morte legatarii finitur; quia si præmoriatur, deficit conditio, eoque tota obligatio. d. l. 4.

Conf. *Dn. Par. Hyp. Inf. tit. de Verb. obl. §. 7.*

LIB. XXXIII. TIT. II.

DE USU ET USUFR. ET REDITU,
ET HABITATIONE, ET OPERIS,
PER LEGATUM VEL FIDELI-
COMMISSUM DATIS.

Qv. I. Quomodo differant legatum redditus & legatum ususfructus?

RESP. *Legatum ususfructus* consistit in facto personæ: fructuarius enim ipse possidet, colit, percipit: at *legatum redditus* in re ipsa ejusque redditu: talis enim legatarius non possidet, nec, colit, nec percipit, sed hæres colit, tenet, percipit, & perceptum præstat redditum.

Hinc I. *Legatum redditus* non finitur capitis diminutione, uti *ususfructus*, qui consistit in facto personæ, quæ interit & tollitur capitis diminutione: prior enim in re ipsa consistit, quam hæres præstat, & conditio: *si vixerit*, ad mortem civilem non extenditur.

II. *Ususfructus*, reipublicæ legatus, 100. annis finitur, *L. 56. ff. de Usufr. supr. l. 7. t. 4. q. 1.* ne proprietas inutilis maneret in perpetuum, *ibid.* Secus in *annuo redditu* legato: non enim tunc dici potest, proprietatem perpetuo manere inutilem; quia hæres retinet possessionem, colit fundum, percipit fructum, & ex perceptis redditum præstat: nihil enim legatarius in re possidet, *l. 6. h. t.*

III. *Legatario ususfructus* præmortuo, hæres ejus percipere fructus amplius non potest, *L. 8. in fin. de Ann. leg. & supr. l. 7. t. 1. q. 9.* quia fructuarius fructus suo facto demum acquirit; si ergo ipse non separavit, jus separandi cum facto personæ cessat, *d. tit. 1. q. 8. & 9.* Secus in *legatario annuorum reddituum*, quo præmortuo fructus pendentes pertinent ad ejus hæredem, etsi ipse non percipit; quia non acquiruntur perceptione, sed debentur ab hærede, modo dies cesserit. *l. 2. seq. Quand. dies leg.*

Qv.

Qv. II. *An usufructus legatus videtur, si legentur annui fructus?*

AFFIRMATUR, *L. 40. h. L. 20. de Usufr. L. 22. h.* quia hæc mens testatoris fuisse videtur: usufructus enim sua natura in annuo fructu consistit. *d. l. 41.*

OBJ. *L. 58. §. 1. de Usufr.*

RESP. Aliud est, an testator directo fructus leget, v. g. Titio annuos fructus do lego, id verus usufructus est; quia legando fructus, legatario videtur potestatem fruendi dedisse, ita, ut ipse percipere fructus ex re possit, unde necessario usufructus sequitur. Aliud est, an redactum ex fructibus leget, de quo est *d. l. 58.* tunc enim supponitur factum hæredis, qui possidet, percipit, & perceptum fructum singulis annis præstat legatario, deductis impensis. Ante omnia igitur inquirendum, an testator ipsum legatarium percipere, an vero per hæredem ei fructus præstari, voluerit: hoc casu erit annua pensio.

Laut. pag. 581. verb. usufructus legatus videtur.

Qv. III. *An proprietas videatur legata, si quis leget fundum ad utendum fruendum?*

NEGATUR, *L. f. de Usufr. ear. rer. l. 10. §. 1. de Usu & hab. l. 24. §. 1. de Usufr. leg.* Secus si quis leget fundum ad alimenta. *L. 4. pr. de alim. leg. junct. l. p. in f. eod. l. 8. §. 5. de Transact.*

Laut. pag. 518. verb. proprietas.

Ratio differentie est, quod (1) alimentarius consumere rem, totaque res alimentis ejus inservire possit; in illo igitur proprietas necessario intelligitur: adeoque re ad alimenta legata, ad consumendum legata intelligitur ex natura alimentorum, quæ consumi solent. Secus in usufructu, qui non intelligi potest, nisi salva substantia. (2) Qui ad alimenta legat, non nominat jus aliquod a proprietate distinctum, uti qui ad fruendum legat; usufructus enim est jus aliquod in re, a re ipsa separatum.

OBJ. *l. 19. de Aur. argent. leg.*

RESP. Ibi simpliciter res ipsa legata vel donata fuit sub onere fideicommissi, non igitur res ibi legatur ad utendum fruendum: & licet postea addatur: *quarum rerum usufructus, dum vives, sufficiet*, eo ipso innuitur animus, non usum fructum relinquendi, sed fideicommissum constituendi.

Qv.

Qv. IV. *An proprietas legata videatur, si usufructus cum liberrima potestate alienandi legetur?*

Dissent. Laut. pag. 518. verb. cum plenissima.

NEGATUR: nam uti in contractibus pactum hoc adjectum non tollit naturam negotii; *vid. supr. tit. de Pact. q. 19.* ita si legatur usufructus cum pacto de alienando, manet verus usufructus, cum lege de alienando adjecta. Alienare ergo legatarius potest, non jure proprietatis; sed ex lege, testamento adjecta; atque hinc si non alienet, manet usufructus, & finito usufructu, res restitui debet: si vero alienet, definit quidem usufructus, sed is, in quem alienatur, non rei proprietatem, sed solum usumfructum acquirit; quia non potest plus juris habere, quem alienans ipse habuit. *Conf. Struv. Ex. 12. th. 11.*

Qv. V. *An legatum omnium bonorum contineat etiam acquisita post factum testamentum?*

AFFIRM. *L. 17. h. L. 8. de Leg. 1. Sc. Laut. p. 518. in fin.* ubi hanc sententiam communem & praxi receptam ait.

OBJ. *L. 7. de Aur. Sc. arg. leg.* ubi qui vestem suam legat, hac demonstratione præsens, non futurum tempus ostendit.

RESP. Ibi non agitur de legato omnium bonorum, sed de legato speciali vestis suae, quæ vox præsens tempus denotat, quia futura vestis sua dici non potest. Secus ergo, si vestes in genere leget, tunc omnino etiam futuræ, adeoque omnes, quæ tempore mortis sunt, intelliguntur.

LIB. XXXIII. TIT. IV.

DE DOTE PRÆLEGATA.

Qv. I. *An dos, quæ uxori jure domini naturalis competit, legari possit, & quis ejus effectus?*

RESP. Legari dos uxori omnino potest; quia plus est in legato, *L. 1. §. 2. h.* Hinc dicitur dos prælegata; quia ex legato ante debetur, quam ex dote, *Rubr. Sc. tot. tit. h.* item relegata, *L. 1. L. 2. L. 5. C. h.* quia non dat per legatum. sed reddit rem, quæ uxoris jam est, uti dicitur in *l. 77. §. 12. de Leg. 2.*

Effectus

